

Իրաւունքն պէկեր արարար պիւր տե՛ֆաթը 5 ԳԷ.
Իր իրաւա իշխն պէկեր տե՛ֆաթուն . . . 2
Իւշ տե՛ֆա իշխն պէկեր տե՛ֆաթուն . . . 1/2
Իւշ տե՛ֆառուն զիւտակ օրուն վէ զպէկէ ու գուն իրաւ
նալի իշխն պարզաւ բազարաթ օրումը .
Տարաւանն իշխն տե՛ֆաթը վէ իրաւունքն բազար-
տե՛ֆաթիւրէն վէ տունկերէնին իւ պէկին օրուն զա-
պաւ մաշարն իշխն օրումը .

ԱՄԻԹԱՆԷ 11 ԱՊՐԻԼ

“ Ինկիլիդ տէփէթի էյիճէ տիւ
ւնսիւն պուլունտուղու հայի, պու

9. Կարող եմ փոխանցել :

Պ. Փանոսեան ճէնապէրինին միւ
լէթ մուհապէթի բէք պէօլիւբուր.
ճօշլուն սուր, թաշլըն սըք. միլէ-
թին աւօրթ միլիսնուք գըսմըն ի
հաթէ իթապէտէն սօղրա եինէ ար.
թար, վէ պու աւֆա տիզէ սօղըու
սա թաշար :

Դ Պիղը միլը թիւ Գաթմիկը գրամը
 Դ Նը սահիհէն աճընաճաք պիւր հալտե
 Դ կէ օրիւրիւ-ը, տէր , վէ պուհու՛ն տա
 Դ պա՛ւը թա՛ն տէտէպի պաշգա՛ս պիւր շէյ
 Դ օլմըյալ, իլա՛ն իլէքիհնա՛ն միլը թճէ
 Դ Քիքը ալըճը պիւր զաղէթա՛ն Էաթիսու
 Դ թէսալէ պուհնմաստըը տըր , Դ

Միլենթին Ղաթովըբ գրամենա Պ. փանոսեանըն ի քրաթ մուհապպեթի օլուո զուեսանն էմին օլմասագ, պու-
լագըրապըր սաթ թա օգըմա պիր թահ-
գիր սայարապըբ, լըքին պուո տերեն-
խայրեսան պիր զամթոսան թահգիր մե-
մու օլաւնագ: Միլենթին Ղաթովըբ
գըմը, իլենրեսան ֆիրիր ալըձը բու-
լենթիւ զագթթասը օլան միլենթին
ախէր գըմը իլեն հեր կիւն իխօկրթ-
տա տըր, պիր պլըտէս, պիր չարը-
տա, պիր խանտա, վէ չօղը սա պիր
էվոն պերապեր սարին օլմագւա տըր
յըր. օգուրպըր զագթթասըր, կէօ-
րիւրլեր օէ մերլերլին, Միլենթին
պլոյն գըմը պուոնա զագթթալ-
րի, նիլօկըր, թերթիլըրթի, միւ-
ղարթերլեր վէ ֆիրլեր փլէ խարթ
օլմմագըր հարան, պիր զագթթա եա
պիր րէսպլենին զիտաթ օլմմընտան
նէ հաուր օլաձագ: Ասրին պու պիլթ
րաձի պիր շէտ տէրի, միլենթին Ղա-
թովըբ գըմը խաթէտիլի գասաուր ֆիրբ
ալըձըր րէսպլեր գըր զագթթալեր ետին
սին, խասպլէթ պիլ պուոն մանի օ-
լանրաւտան տէրիլը:

[illegible][illegible]

Պուհ հատեն Վրաստանն առ տիւն
 շէրտի քի, Սէճմուս նաորը քի սէննէ
 տէ սէքսէն քերէ միլլէթին պիր գըրս
 մընա նաաիհաթ վերպ, բէսպէ եագ-
 մըշ խէ, օ տա մուգապէլէի պիմիսը
 օլարագ միլլէթին տիկէր գըսմընա
 սէքսէն քերէն նաաիհաթ վէրսին վէ-
 բէսպէլէր եագըրս, ինսանիթէթ պօր-
 ճու պրէ տուր :

Պիղե խաճեղն պու խորձվթէ պէ-
տէլ, սիւստէ ծառ շու խաւորըը պիր
խիթարը իթմէյէ պորճլալուզ, Պիղի
տասթ պիրլրան, ճիզվթէր իլէ պու
գատոր տիւշմէ, հերիֆէր պուրայա
տա կէլլոր, վէ Վստէն տէ պէրապըլ.
Լորմէնի թարխիլին աշն խաճն, պուռ-
լար փոթթը իլէ դօճն պիր Լորմէնի
բաթրիլն եութուլար, քի հայա խոլ
պուլանամատը. քէնտիլի կէօզլթ.
Վէստերի Լահուախիլն միւէլլիֆի տէ,
սոնունտա ֆէնն հայլէրէ տիւշալ-
վէ էօլտիւ, նէ՛ պիրլրան ճիզվթէ-
րն իթէքսիտիւն կէլմտիւնիլ. Լօլլէ
խաճ Խէ՛յի ճիլլիլտիւն տէրի էջլէ բէբ
ալլէբտար պարորմա, վէ թէքճիւմ

իԹ տալիսն Նիքիայէ, Լէյն աղբիւզած ԷԹ
քի, պիտի սէքիդին՝ Ունը Ժողով տէն
օլմայտըն: Պիղ տալիսն իսԹ Էրիդ քի
Տիշտատիլն զոյալ օլմայտըն, վէ իւզէ.
բինսէ Հէր ան օգույալըմ,

Այս է արարանս հանգստութեան .
Կարաւորեցի փառնուիլս .
Իր եկե լէր յայս քաղաքս ,
Չէր ես հանգիւս Լճին շարին ,
Սեւ էր լիւր ընդ ինչպիսիս
Նորա լոյս արար ինչպիսիս :

Սէն տէ Լւեովք պատրիարքըն եա-
նընա կիտէրսէն , միլէթ պէօլէ պիր
թէնէմլիկի նէ՛րէտէ պուլառիկէ՛նք :

ጊዜ-ጥያቄ-ገዢ- (ፊ. ሀ-ጥያቄ-ገዢ ደረጃ-ገዢ ፡

[illegible]

Իսկիմանէ . 11 Գորիկ 1864 .

0122 2422 1122

1) $\delta f_{\text{max}} = 2 \cdot \delta f_{\text{min}} = 2 \cdot 10^{-4}$

Հասագործական կոորդպետ վար
գապետը, քաղաքակրթութեան կեդ
րոն եղող առաջին մայրաքաղաքն ըլ
մէջ տարիներով բնակած արեւնն ան
դամ, բնկերական պաշտօնութեանց
այնպիսի օգէտ և անտեղեակ կը լի
յլնէ ինքզինքը, որ մի գիտաշնորհ կա
տայ խորհրդէ, թէ բնկերակայն միջ
նայտրոյն իրտա ոտորին խաւերուն
մէջ կը չնչէ և կը դադարէ:

[illegible]

ընէք : Իբրեւ թէ Լւսրոպայի ամէն կողմը այնչափ բազմաթիւ Հասնադարեան Կարապետ վարդապետներ կան, որ եթէ իրեն համար մասնաւոր դրապէս աւարտեալ տիտղոսը չկարուի : Դ՛նանակը անշուշտ կը կորսուի : Այլ փրօցուածքը միայն թէ ան :

Յերաւի այսպիսի ունեմասիրութեամբ արգելեալ չէ, բայց բաղադրաւորութեամբ ինքն աւարտաւ կարգ և կանոն մը տուած է, որով այսպիսի տախտակներ պատշաճ եղած ժամանակը կը գործածուին: Ինչպէս ամէն տեղ, հոս ալ նոյն իսկ մեր ազգայններէն այնչափ քիտաւոր պատահանաններու և տխարաներու տէր երեւելի մարդիկ ունինք, որոնք թեմ ամէն օր զանաթ իրենց վրայ կրէին և փողոցներու մէջ սպորտէին անշուշտ իրենցմէ շատ բնութիւններու ալ ծիծաղելի կողմայն:

Անէք երբեք գրաստական ասպա-
րիզի մէջ, իրեն զէս աստղետական տիտ-
ղոսներով չեթեցանք, յայտմ մասին ան-
թիւն երեսնի գրագիրաց տարբու-
թեանը հետեւելով, խմարհարոր մեր
միտում թեան անուեր ոտորագրելու
բուականացանք, վասն զի միայն սոթի-
կոյ մեր անձը կը ներկայացուէ
սիրտորը և պատուանշանը, մարդոց
յատիւն թիւերը չէ, այլ բարարական
գեարգոյն իշխանութեան մը աւան-
գը, որն որ եթէ մէկը նաև իր կենսա-
ցը վառագուր մարդը և անարտու-
ջիտահէ, իրեն բարարական յան-
ցանք մը կը համարուի : Եւ անշուշտ
ասոր համար է որ երբ տիտղոսաւոր
մարդ մը, անորագրական պատմոյ կը
գտատագրուուի, նախ և սուտը բոլոր
տիտղոսները, որտառանջանները վառ-
չէն կը մերկայուանէ և այնպէս պա-
տիւրը Դիգորմ կը գրուի : Եթիկայ
սլ բարարական որբաւան արտարողու-
թեան միջև : Անտէք կը մնայ վրան :
վասն զի բուն մարդը նշանակող հան-
է, բայց տիտղոսը ուրիշ նշանակու-
թիւն մը ունի, ուստի նմ որ իր վրայ
տիտղոս մը կը կրէ, անոր պատիւը
անարտումն թիւերը պահելու համար
պարտաւոր է իր թաղուսորին, իր
տղչին, իր նմանեացը և բոլոր ըն-
կերթութեան : Անէք որ այս պատճառ-
աւ մեր տիտղոսները բնաւ մեր գը-
րուորական վատտակող խառնու չենք :
Երարակեան վարդապետը ինչ բրաւաւ
կամ թէ ինչ յանգգնութեամբ և որ-
մարդ ու թեամբ կը ըստ զանոյ կը թը-
նտունան : Թողունք շատերը և միայն
գերբնիր յիշենք, յաղագանութիւն և թիւա-
դասութեան, երբեքս ալ իրանի ինքը զար-
ջայցայել ըլլայ, այլ ոչ մարտավել : Բոկե-
ն թէ իտալաները և ոչ իսկ մարդ են

Եւսպիոսի զարհուրելի թշնամանք մը, ամեն տեղ պիտինով կը լուսցուի։ Բայց ստորին և անկիրթ էակ մը այսպիսի որոտաւ մինչդէռ զուցէ չարթէր։ Եւսպիոս դժեղակէ թշնամուեայ մէք երբեք ան իմ տուած չէինք խնէն, որով թանկ չէմք մնալ այի ստորագրու թիւեր տխուղութիւն չկարուեալէր, որով այս թշնամանքը մեզի չէ հասնիր, այլ ուղղակի կերթայ կը հասնի դէպի այն տէրութիւնը, որուն հովանաւորութեան տակը ազգին ամենամեծ մասը ամբողջութեւն կը հասնի ամէն անոց, որոնք այն տէրութեան բարերարութիւնն, այս պիտի տուան ճանցարհու թիւներէրը վաշերելու սկսած են, կը հասնի ամեն պատիւ ունեցող անձանց, կը հասնի բոլոր ազգի մը և բոլոր բնկերութեան մը։

Եւս աստիճանն լրբութեան մտոր
մը հասած չէր մինչև հիմայ. թող թե՛
վեզարաւոր մը. բայց դիտանայ Վարա-
պետ վարդապետաւր, որ թե՛ հոս իմ եւ
րեստ ընկր այց թ իմամանից, իր յանգըգ-
նութեան վարձքը առ առաւայելս ի լրնդու-
նէր մեզմէ. եւ կորդարանայից. թիւ
հիմայ հեռաւորութեամբ պտորկուի,
բայց երբ մերձանայ, գուցէ կը տես-
նայ թե՛ ի՞նչ արիւն կը վազէ Վար-
դանի մը անուն կրողն երասնեալու
մէջ։ Սէճմուաւ. թիւ 545. Ղէ՛հ միտ-
քըք պահէ այս թիւը Վարան Սպետ։
Վաստու թե՛ան ազդիւրբէ մը, վա-
ստութեանն ուրիշ բան չբոլակ. առ

կիրթը չեբաւահանանալով մեր քաղաքական պատիւը, այնպիսի պետութեամբ մը ոտնակոխ ընելու, մեր կըրթահարան որպէսմանց փոյտ ալ կը քաճակի, դէպ ինչու ալ սրբազան է քան զտաճկնը: Աղորմելիները, չեն կրնար երկու տող քան մը գրել առանց ամենամեծ կեկեղեցի մը կամ թեոյի բնութեանց կործանաց, գտնէ միակեկեղեցւոյն ամենամեծ մէկ մասը թշնամանելու: Մահաւանդ ինքը, որ այն պիտի եկեղեցւոյ մը պաշտօնեայ եփարդաբեւ պիտի ըլլայ, որն որ ռուսաց եկեղեցին գտնէ իրեն հաւատարմ ուղղափառ եկեղեցի մը ընգտնած ըլլալը քանիցս անգամ պաշտօնական կերպով ալ յայտնած է:

Իսկ ճիւղ պաշտպաններ Հռոմից եկեղեցիքն և զանկիպ անարդարեւ բռնաւ առաջնէր եւս իրարայր, եւ թէ գիտնայի որ ինձի պէս նաեւ հարարաւոր եւ միւրնաւոր ջնջին մարդոց պաշտպանութեանը կարօտէր, քոյց այս ալ կը խստաւորեալին, որ նմանապէս զանկիպ առաջին անարդար եւս կըլլայի, եւ թէ վարկեան մը կարճ էի որ քանի մը ու զարմիրներու յարձուակմը, կարենաւ անոր ամենամարդ վնաս մը հասցունելը։ Հարկւոր քանակ միկնոս արտաքին, և գուցէ այնչափ միկնոս մին ալ ներքին խնամքներու տնայնանի կեցող իկեղեցի մը, դեռ շատ կարծաւոր մարդապետներու ուսմաննու ժողին գործի յօդս չնշարձ տեսնայ, միկնոս որ կարենան նաեւ անտնայնէ ալ վարկաւոր Ռեքիւ կողմանէ, ինչ յետին ամարդութեանը պէտքը չեղած տեղը ազգի մը կրօնական զգայմանց վրայ անարդարեւ բնորոշ որ ինդոլոյն ամենն ին վերաբերուած իրենք մին ալ չուեն և չէր կրնար ունենայ։

Վասոր տնով ալ չգաւականանար և գործնել կը յործակէ մեր անձնաւ հան և բարոյական հանգամանացը վերայ: Անքը լապեանի բնաւ չէ ինք հարգուցած որ քանի Տէրքի վարձուքէ մնաց հնայ, որպէս զի ան ալ մեզ լ'անտարտի բերնով կտրենար քան թէ կնիք ալ իւրեւն է: Եթէ լուսնայ լափինն ելաւ մէջ պարտելու տեղ իր քարագած աւետարանը բաւ մը հետք տուիր, կը տանար որ հնիք ուր փոխողը ինչպէս Տիրոջ անձին շնորհք գտաւ ու հարգարար որ հայրենակիցացը փրկութեան պատճառ եղաւ, և ուրիշ այսպիսի կին մըն ալ լ'եղպէս եղաւ որ չկատարարուեցաւ: Թող ասպետը վայրկեան մը, քահանայապետը գպիր կամ վարխեցի ըլլայ, ու թէ մը իտնարհ նայ, մեք ալ փախըստեան գուռը իրեն չենք գոցեր:

Աբիշ յանդուգն յարձակում մըն
տէ, մեր դիմաւորանութեան վրայ կը
տեսնուի: Արեւի խոնարհաբար կը
խօսատրամենք որ ազեւ ենք, բայց
ու առաւել քան վարդապետ վարդապետ
պետը: Ահիք նախ վարդապետ եւ ետ
քը աշակերտ ձեզանք: Անագիտութեան
եւ Վիմարեանութեան նկատմամբ,
եւ թէ Լոպեռը ասոնք ստիճելու
համար Լեւրպա գացած էր, կրնաք
նախ եւ յառաջ գտնել տարւոյ տարի մը
հոս մեղի աշակերտիլ, եւ ետք որ
թալ հոն կառարկանագործել: Ինչ որ
ինք հիմայ կը սորվի, մենք քսանը ետ
թը տարի յառաջ, այսինքն 1837 ին
հոս հրապարակու գտա կու տայինք
թէ գէտ բոս վկայութեան Վերայի Վ
Լեբորդու թիւն Լիկի զեպոյ մի մեծ տու
մարիս 1816 ի վերջերը ծնած ենք: Եղի
իսկ Վարդապետ վարդապետ իր նախ
նախնի տարրերը վերածելու չափ ալ Վի
մարեանութիւն մը գիտենք: Այսի ան
դամադնեութիւնք իր քովի խիստ պատ
շաճ կերպով դրուած եւ այլով մեկտեղ
կը թողունք իրեն որ յայտ մասին գե
րադնայեք, ըստորեւ եղած տեղը շատ
գիւրծութիւններ կայ այսպիսի գիտու
թեան մը հետեւելու, եւ բնութիւնք
երբ որ ինքը ուզէ, կրնայ կատարեալ
մարկութեամբ տեսնել, հոս անդա
մադնեութիւնք այնչափ հրապարակու
նալովութիւնք, եւ այդ շատ յառաջ գացած
չէ:

Այս մասին աղվեք ջանքներ ուրեմն: Մարդու մը գրուածքին վրայ կարծիք մը չայս

NB
X

